

Niedziela Palmowa, zwana też Wierzbą, to uroczystość na cześć wejścia Jezusa Chrystusa ze swoimi uczniami do Jerozolimy na wiosenne święto Paschy. Ostatnia niedziela Wielkiego Postu jest nazywana też Niedzielą Męki Pańskiej. Rozpoczyna ona Wielki Tydzień, który kończy się Wielkanocą. Niedziela Palmowa przez pryzmat historii

Niedziela Palmowa to jedno z najstarszych świąt w tradycji Kościoła. Jest znane od IV wieku, innymi słowy, od początku uznania chrześcijaństwa za oficjalną religię. Ówczesni wierni dążyli do możliwie najdokładniejszego przekazania pamiętnych wydarzeń. Wszystko się zaczęło od rekonstrukcji wjazdu Jezusa do Jerozolimy. Zwykle hierarcha w otoczeniu radosnego tłumu wyruszał na osiołku z Góry Oliwnej i wjeżdżał do miasta. A propos, zwracając się do symboliki wybranego zwierzęcia, osiołek powinien był podkreślić ubóstwo i prostotę Zbawcy, a także Jego pokojowe intencje. Przeznaczeniem osła, które nawet nie należało do Jezusa (zostało pożyczone od właściciela), było tylko przywiezienie Chrystusa do konkretnego miejsca. †

W liturgii Niedzieli Męki Pańskiej znany był również zwyczaj, kiedy to kapłan, wychodząc z kościoła przed rozpoczęciem procesji, zamykał bramę. Po zakończeniu pochodu trzy razy uderzał w nią krzyżem, dopiero potem otwierał wrota i wchodził z uczestnikami procesji do świątyni, aby rozpocząć Mszę św. W ten symboliczny sposób przekazywano treść o tym, że

zamknięte Niebo zostało otwarte przez zasługę śmierci Jezusa na krzyżu.

Ogólnie rzecz ujmując, liturgia Niedzieli Palmowej zwraca uwagę na dwa ważne elementy: rozważanie Męki Chrystusowej oraz radosną procesję z palmami. W ten sposób Kościół podkreśla, że zwycięstwo Jezusa i Jego ofiara są nierozzerwalnie ze sobą związane.

Na naszych ziemiach Niedziela Palmowa jest obchodzona od czasów średniowiecza. Właśnie w tym okresie powstał obrzęd poświęcenia palm. I do dziś wierni całego świata błogosławią je na pamiątkę o tych gałązkach palmowych, którymi ludzie witali Chrystusa, ścieląc przed nim swe szaty zgodnie ze zwyczajem, który panował podczas triumfalnych wjazdów wybitnych postaci. „Nazajutrz wielki tłum, który przybył na święto, usłyszawszy, że Jezus przybywa do Jerozolimy, wziął gałązki palmowe i wybiegł Mu naprzeciw. Wołali: «Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie» oraz «Król izraelski!»” (J 12, 12-13).

W kontekście chrześcijańskim palma ma kilka znaczeń. Po pierwsze, jest symbolem triumfu, a po drugie, męczeńskiej śmierci. Oba wątki znalazły swe odbicie w losie Chrystusa. Palma symbolizuje też sprawiedliwość i mądrość.

W ornamentyce religijnej oznacza rajske życie w Niebie albo tu, na ziemi. W cieniu gałęzi palmowych święci szukają odpoczynku i wyciszenia. W związku z tym, że na Białorusi palmy nie rosną, wierni przynoszą na procesję gałązki wierzby, ozdobionej kwiatami lub sztucznymi dekoracjami. Właśnie z tego powodu ta niedziela otrzymała również nazwę „Wierzbną”.

Z wierzbą na spotkanie Pana, lub o symbolice „kotek”

W naszej strefie klimatycznej wierzba jest jedyną rośliną, która z wyglądu przypomina palmę jerozolimską. Właśnie kształt jej gałązek był przyczyną, dla której stała się symbolem Niedzieli Palmowej na białoruskich ziemiach. Jednak nie jest to jedyny powód, dzięki któremu wierzba została wyróżniona honorową możliwością spotykania Mesjasza w corocznych świątecznych procesjach. Gdy wiosną inne rośliny, drzewa i krzewy dopiero zaczynają wypuszczać pierwsze pączki, wierzba już cieszy oko jaskrawymi biało-srebrnymi paciorkami. Niby przepowiada szybkie nadejście Wielkanocy. To drzewo nie boi się niesprzyjających warunków przyrodniczych, może rosnąć zarówno wzdłuż drogi, jak i na bagnach. Właśnie dlatego w Kościele jest uważane za symbol odrodzenia życia, nieśmiertelności duszy i zmartwychwstania. Wcześniej gałązki wierzby ścinano już w pierwszym dniu Wielkiego Postu, w Środę Popielcową, i stawiano do wody, aby zielone pączki ukazały się akurat na Niedzielę Palmową.

Szacunek do wierzby wiąże się też z tradycją ludową. Z powodu dużej liczby „kotek” jest symbolem urodzajności. Przypisywano jej również uzdrawiającą moc. Z dawien dawna w rodzinach wiernych istniał zwyczaj spożywania pączka z poświęconych gałązek. Sądzono, że w

ten sposób można ustrzec się przed licznymi chorobami, szczególnie przed bólem gardła.

Ciekawe, że ostatnie symboliczne znaczenie wierzby ma swoje źródło w jej właściwościach leczniczych, dzięki którym od dawna jest wykorzystywana w medycynie. Kora tego drzewa zawiera kwas salicylowy, potrzebny do produkcji w warunkach syntetycznych aspiryny. Działa przeciwzapalnie i przeciwbólowo.

Wznosić nie tylko palmy, lecz także serca

Wiadomo, że samo w sobie błogosławieństwo wierzby w Niedzielę Palmową bez modlitwy i świadomości istoty wydarzenia niezbyt wiele znaczy. U progu Wielkiego Tygodnia Wierzbna pobudza do rozważań nad nieskończoną Bożą miłością i grzesznością człowieka. Niedziela Palmowa to ostatnia prosta do urzeczywistnienia się głównej Tajemnicy. Łatwo nam przychodzi z radością witać Zbawiciela i podążać za Nim, gdy uroczyście jedzie wśród tłumu, i nie boimy się, nie wstydzimy się Go spotykać. Ważne jest, co wybierzemy później. Czy przyjmujemy Chrystusa porzuconego przez wszystkich? Czy odważamy się iść za Jezusem, który ma na sobie nie koronę, lecz krzyż? Czy jesteśmy gotowi przyjąć prawdę i nie zatrzymywać jej wyłącznie dla siebie, lecz głosić ją dookoła? Czy wkroczymy na Bożą drogę – drogę pokory? Czy pójdziemy za Chrystusem do samego końca?

Uroczystość Niedzieli Palmowej zaprasza nas również do zastanowienia się nad tym, jak się zachowujemy w świątyni, czego oczekujemy od udziału we Mszy św. i nabożeństwach. W Kościele mają miejsce liczne patetyczne momenty, podniosłe chwile, takie jak radosne wzniesienie ozdobionej gałązki wierzby. Czy nie jesteśmy otwarci wyłącznie na tego rodzaju przeżycia? Czy pociąga nas z taką samą mocą Kościół cichy i skromny?

Niech więc ujmie nas nie tylko postać Jezusa, który zwycięsko wjeżdża do Jerozolimy. Odkryjmy też powołanie do kroczenia za tym Chrystusem, który jest powściągliwy i łagodny.

☐☐☐ **Niedziela Palmowa w kalendarzu chrześcijańskim jest świętem ruchomym, obchodzonym siedem dni przed Wielkanocą. W tym roku przypada na 14 kwietnia.**

Witajmy Zbawiciela!

Wpisany przez Ангеліна Марцішэўская
07.04.2019 00:00

Poświęconą w Niedzielę Palmową wierzbę wierni ze czcią przechowują w swoich domach, np. przy obrazie Chrystusa. Jeśli w parafii nie zbiera się palm przed Środą Popielcową lub wierny nie zdążył zanieść je do świątyni, może znieść je do domu.